

6. Masol, L. M. (2003). *Integratsiya v sistemi shkilnoyi mistetskoï osviti i polihudozhnya pidgotovka vchiteliv*. [Integration in the system of school art education and poly-artistic training of teachers]. Kyiv.

7. Masol, L. M. (2015). *Hudozhno-pedagogichni tehnologiyi v osnovniy shkoli ednist navchannya i viovannya: metod. posibnik*. [Art-pedagogical technologies in the basic school: the unity of education and education: a method. manual]. Harkiv.

8. Padalka, G. M. (1982). *Uchitel, muzika, diti*. [Teacher, music, children]. Kyiv.

9. Pro vishyu osvitu: Zakon Ukraini vid 5 veresnya 2017 r. № 2145-VIII (2017). [About higher education: Law of Ukraine dated September 5, 2017, No. 2145-VIII / The Verkhovna Rada of Ukraine]. Kyiv.

10. Reyzenkind, T. (1999). *Vzaemodiya mistetstv yak factor pidgotovki pedagogiv do hudozhno-prosvitnitskoyi diyalnosti*. [Interaction of arts as a factor in preparing teachers for artistic and educational activities]. Kyiv.

11. Savenkova, L. G. (2014). *Vospitanie cheloveka v prostranstve mira i kulturi: integratsiya v pedagogike iskusstva: monografiya*. [Education of a person in the space of peace and culture: integration in the pedagogy of art: a monograph]. Moscow.

12. Savenkova, L. G. (2006). *Polihudozhestvennoe obrazovanie kak factor razvitiya detey i yunoshstva*. [Poly-artistic education as a factor in the development of children and adolescents]. Moscow.

13. Sokolova, O. V. (2004). *Metodichni osnovi integratsiyi mistetskih znan u pidgotovtsi maybutnih*

uchiteliv muziki i hudozhnyoyi kulturi. [Methodical bases of integration of artistic knowledge in the preparation of future teachers of music and artistic culture]. Kyiv.

14. SHishlyannikova, N. P. (2013). *Polihudozhestvennaya podgotovka budushego pedagoga-muzikanta k rabote v shkole*. [Poly-artistic training of the future teacher-musician to work in school]. Polotsk.

15. Yusov, B. P. (1997). *Strategiya vzaimodeystviya iskusstv v vospitanii shkolkiv : novaya paradigma*. [Strategy of interaction of arts in the education of schoolchildren: a new paradigm]. Astrahan.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МОГЛЕЙ Ірина Владиславівна –

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри музикознавства, інструментальної та хореографічної підготовки Криворізького державного педагогічного університету.

Наукові інтереси: музична педагогіка, педагогіка і методика мистецької освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MOGILEY Iryna Vladislavivna – Candidate

of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Musicology Department, Instrumental and Choreographic Training of Kryvyi Rig State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: musical pedagogy, pedagogy and methodology of artistic education.

Стаття надійшла до редакції 13.03.2019 р.

УДК 318.98.45.

ОСАДЧА Тетяна Всеволодівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри диригентсько-хорової підготовки Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського
e-mail: kafdirhor@gmail.com

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКИХ УМІНЬ У ПРОЦЕСІ ВОКАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Вокальна підготовка займає значне місце у структурі професійного становлення майбутніх учителів музичного мистецтва на підставі того, що діяльність вчителя музичного мистецтва, в першу чергу, пов'язана із співом, як на уроці музики, так і в позакласних заходах. Саме вчитель музичного мистецтва покликаний допомагати учням залучатися до музичного мистецтва, розуміти його глибинний зміст, своїми вміннями і своїм особистим прикладом

повинен залучати їх до музикування, збуджувати творчі здібності. Такі завдання вимагають від учителя високого професіоналізму у сфері вокальної діяльності.

Процес формування виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у закладі вищої освіти характеризується динамічністю і насиченістю. Його складність полягає у тому, що педагогічні впливи мають бути доцільними та індивідуалізованими, враховувати індивідуальні можливості кожного студента і численні фактори, які

зумовлюють поведінку та характер діяльності студентів. Ефективність формування виконавських умінь у процесі вокальної підготовки знаходиться у прямій залежності від педагогічних умов, тому потрібно, щоб вони враховували всі елементи вокальної підготовки та були науково-обґрунтованими.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі розглянуто різні аспекти виконавства та вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва але недостатньо розробленими лишаються питання системності формування виконавських умінь у вокальній підготовці, теоретичної розробленості впровадження інтегративних зв'язків та недостатньо експериментальних досліджень з виявлення ефективних педагогічних умов формування виконавських умінь у вокальній підготовці. Проблемою виділення умов, які б сприяли до підвищення ефективності формування виконавських умінь у професійній діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва, займалися багато вчених. Психолого-педагогічні аспекти підготовки вчителя висвітлено у дослідженнях Б. Ананьева, Л. Виготського, П. Гальперіна, О. Рудницької та ін. Теоретичні основи методики викладання вокалу закладено в працях Д. Аспелунда, Л. Дмитрієва, О. Микиші, С. Юдіна. Питання вокальної підготовки майбутніх педагогів-музикантів розкривають Л. Василенко, О. Маруфенко, А. Менабені, Г. Стасько, Ю. Юцевич та ін.

Аналіз наукових досліджень в галузі педагогіки та мистецтвознавства, спрямованих на вивчення шляхів підготовки майбутніх педагогів, а також виконавців в різних видах музичного мистецтва (Е. Абдуллін, Л. Арчажнікова, Г. Гаврилова, Н. Гребенюк, М. Мартинюк, О. Олексюк, О. Рудницька та ін.) показує, що автори виділяють різну кількість умов, з'єднуючи їх в різні групи та комплекси. Така різноманітність сукупності педагогічних умов пояснюється відмінностями в постановці конкретних завдань дослідження, зміною вимог до якості підготовки фахівців в сучасному суспільстві, відмінністю теоретико-методологічних підходів тощо. Але в цілому сукупність виділених умов в різних дослідженнях має багато збіжного, що об'єктивно обумовлено наявністю подібних об'єктів дослідження, опори на загальні філософські, психолого-педагогічні положення, які складають основу дослідження. Однак, на сучасному етапі з'явилися реалії, що вимагають нових підходів до підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Мета статті – обґрунтувати педагогічні умови формування виконавських умінь в процесі вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідники під педагогічними умовами процесу формування виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва розуміють спеціально створені обставини, необхідні й достатні для ефективного проходження вказаного процесу [3]. Так, процес формування виконавських умінь може успішно функціонувати тільки при певному комплексі умов, який має носити ознаки структурної цілісності. Цілісність проявляється в характері зв'язків, які встановлюються між компонентами структури. Вчений доводить, що найбільш ефективною є структура, в якій зв'язки породжуються на основі принципів збагачення, доповнення або інтеграції.

З огляду на вищевикладене, під комплексом педагогічних умов, які забезпечують ефективність процесу формування виконавських умінь майбутнього вчителя музичного мистецтва в процесі вокальної підготовки, доцільно розуміти взаємопов'язаний комплекс заходів педагогічного процесу, структура якого, з одного боку – цілісна, з іншого – гнучка, динамічна та враховує розгортання даного процесу в оптимальному режимі на кожному новому етапі.

На нашу думку, в основу створення комплексу педагогічних умов, які сприяють формуванню виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва, має бути покладено формування їх мотиваційної сфери. Позитивна мотивація посідає провідне місце у структурі особистості і є одним з основних стимулів, які використовуються для пояснення рушійних сил і спрямованості діяльності та поведінки. Для формування мотиву навчання необхідно організувати навчальний процес із застосуванням сучасних форм і методів навчання, які б стимулювали формування позитивної мотивації студентів до навчання, прагнення до збагачення особистої духовної сфери на основі виконання ціннісного з мистецької точки зору репертуару, прагнень до збагачення художнього досвіду, розширення поля виконавської практики, орієнтацію на успіх у виконавській діяльності тощо.

Виховання позитивної мотивації передбачає включення студентів в активну музично-виконавську діяльність. На нашу думку, в процесі вокального навчання, можливо, створити оптимальні умови для систематичного розвитку позитивного

ставлення до виконавської діяльності. Виключно великі в цьому відношенні можливості вокальної педагогіки, які дозволяють студенту стикатися з особливим по своїй художньої цінності репертуаром. Саме в цьому полягає один з потенційних пріоритетів розвитку прагнень та духовного збагачення студентів у вокальній підготовці.

Один із шляхів до формування позитивної мотивації – це звернення до емоційної сторони музичного виконання. Фізіологічною і психологічною науками доведено, що емоційні стани людини можуть бути спонукальними силами до здійснення будь-яких вчинків. Одним з внутрішніх збудників пізнавальної діяльності є позитивні емоції, і як наслідок – виникнення у студентів потреби в успіху, складовою якого є прекрасні переживання.

С. Ткаченко зазначає, що успіх у праці – це внутрішній комфорт, без якого не може працювати жодна людина. Кожний студент повинен відчувати окриляючу силу успіху. Навіть одноразове переживання успіху часто замінює психологічне самопочуття людини, стиль його діяльності, взаємовідносини з оточуючими, нерідко ситуація успіху стає пусковим механізмом [4].

Успіх – це досягнення суспільно значущої та особистісної мети в процесі напруженої праці, що має прояв у почуттях задоволення та радості. Неуспіх – протилежний стан, який виражається в почуттях незадоволення й жалю. Переживання радості від успіху чи жалю від неуспіху послаблюється або посилюється в залежності від багатьох чинників, серед яких самовплив роль відіграє характер оцінки та самооцінки результатів діяльності. Тому величезного значення набуває підтримка викладача у вигляді допомоги, співпереживання, тактової корекції його діяльності та поведінки. У процесі занять необхідно надавати студентові можливість переконатися в тому, що досягнення успіху можливе; вірити в можливості та здібності майбутнього вчителя; систематично переконувати його в тому, що він здібний.

Виконавська мотивація передбачає також створення спеціальних умов, які в певній мірі моделювали б умови роботи вчителя музичного мистецтва. Цій меті, а також розвитку пізнавального інтересу до своєї майбутньої професії студентів, служать професійні конкурси, орієнтовані на найбільш важливі елементи в музично-естетичній підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва: на краще виконання професійного репертуару (соло, вокальним ансамблем), на розучування пісенного

репертуару з групою студентів, на кращий концепт виховного заходу з використанням музичного виконавства та ін.

Таким чином, першочерговим завданням в процесі формування вокально-виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва на етапі мотивації є прагнення до навчання, удосконалення вокальної техніки, розширення загального художнього та виконавського досвіду завдяки наповненню навчання цікавим змістом, впровадження інноваційних методів навчання та нових форм проведення уроків, з обов'язковою підтримкою позитивних емоцій, стимулювання інтелектуальних почуттів студентів.

Мотивація студентів у вокальній підготовці реалізуються завдяки взаємодії викладача зі студентом, активізації його пізнавальної активності та пошукової діяльності. На базі особистого досвіду пізнання формуються фахові знання, ціннісні орієнтації особистості та виконавські уміння.

Наступною педагогічною умовою було визначено співробітництво з викладачами музичних дисциплін у напрямку інтеграції фахових знань. Якість формування виконавських умінь, на наш погляд, буде більш ефективною, якщо між викладачами профільних дисциплін буде встановлено співробітництво з орієнтацією на застосування інтегративних зв'язків. Це вимагає від викладачів координованості дій, систематизації навчального матеріалу, гнучкості, методичної активності.

У визначенні цієї педагогічної умови ми спирались на теоретичну позицію Т. Надолінської [2], яка розрізняє інтегровані та інтегральні освітні системи. Якщо в інтегрованих системах із заданою зовні структурою не передбачені якісні перетворення різнопредметних знань, то інтегральні дидактичні системи характеризуються наявністю органічної підстави для синтезування, актуалізацією природних, об'єктивно існуючих між елементами зв'язків; гнучкістю системи структурування змісту навчання не лише за предметним або комплексним, але й проблемним підходом; якісною трансформацією результату взаємодії компонентів змісту, виникненням нового системного і цілісного утворення відповідно до методології нелінійного синтезу.

Традиційно інтегративні зв'язки у навчанні не зводяться до звичних міжпредметних між окремими дисциплінами. Інтеграція знань – це збереження знань з одного предмета з метою активного їх використання в іншому, що й дозволяє

застосувати ці знання, вміння та навички у різноманітних ситуаціях. Можливості для широкого використання цих зв'язків представляє практично кожна дисципліна. Реалізація інтеграції з усіх напрямків фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва припускає сумісні скоординовані зусилля викладачів різних спеціальностей та вимагає не лише узгодженості, а й синхронності в педагогічних діях.

Наступною педагогічною умовою передбачено поетапність формування вокально-виконавських знань і умінь, що дає змогу системно й поступово оволодівати теоретично-практичним матеріалом, набувати художньо-інтерпретаційних умінь, поступово ускладнювати й розв'язувати завдання, спрямовані на формування вокально-виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва.

Що стосується етапності формування виконавських умінь, ми згодні з поглядами Ж. Карташової [1], яка пропонує три взаємопов'язаних етапи формування вокально-виконавських знань і умінь майбутніх учителів музичного мистецтва: ціннісно-орієнтаційний, творчо-діяльнісний, творчо-репрезентативний.

Перший етап – ціннісно-орієнтаційний спрямовується на формування ціннісних орієнтацій студентів. Ці орієнтації опосередковуються особливостями професійної музично-виконавської діяльності, детермінують ставлення до загально-художніх, вокально-виконавських цінностей музичного мистецтва та виконавської діяльності як засобу розвитку особистості, осмислення їхньої ролі у формуванні внутрішнього світу особистості, стимулюють розвиток потреби, індивідуально-ціннісного ставлення студентів до різновидів музично-виконавської творчості.

На цьому етапі вона пропонує використовувати наступні методи: пояснення, бесіда, обговорення, демонстрація вокальних творів та їх фрагментів, вербалізація змісту вокальних творів, репродуктивні методи читання нот з листа та ескізне вивчення вокальних творів.

Другий етап – творчо-діяльнісний – є центральним і найбільш вагомим у формуванні вокально-виконавських умінь майбутнього вчителя музичного мистецтва. Засоби педагогічного впливу спрямовуються на розвиток художньо-інтерпретаційних умінь студентів у процесі самостійної творчо-пошукової й творчо-перетворювальної діяльності. Саме в цей етап надається студентам можливість удосконалити рівень

оволодіння художньо-інтерпретаційними операціями: вміння самостійно аналізувати, добирати засоби виконавської виразності, порівнювати, робити висновки; виробляти здатність до творчо-інтерпретаційного переосмислення, художнього виконання.

Третій – творчо-репрезентативний – метою якого є виявлення знань та умінь студентів самостійно здійснювати вокально-виконавську діяльність, застосовувати метод проектів у самостійній творчості. Цей етап передбачає підготовку й проведення художньо-творчих проектів, презентацію інтегрованих художньо-творчих тем-проектів. На цьому етапі використовуються педагогічні методи та прийоми, що впливають на формування художньо-інтерпретаційних умінь у процесі самостійно-творчої діяльності.

Створення креативного середовища є дуже важливою педагогічною умовою, адже креативне освітнє середовище забезпечує максимальний ступінь індивідуалізації за рахунок широкого використання інформаційних технологій. Це середовище надає майбутньому фахівцю можливість формування індивідуалізованої освітньої траєкторії (самостійно або у взаємодії з педагогом). Формування креативної особистості майбутнього фахівця в освітньому середовищі (зміст освіти, форми та методи) повинні поєднуватися з урахуванням особливостей інтелектуального, когнітивного розвитку особистості студента, його стилю діяльності й суспільного досвіду.

Слід зазначити, що креативне середовище створюється шляхом використання в процесі навчання різних творчих завдань відкритого типу, проблемних методів навчання, аналізу власної вокальної діяльності, аналізу продуктів творчості, а також за допомогою стимулювання у студентів впевненості у власних силах, домінування емоцій радості, відсутність боязні здатися дивним, незвичайним та ін.

Креативне середовище повинно не лише надавати можливість кожному студенту на його освітньому рівні розвинути потребу в подальшому самопізнанні, творчому саморозвитку, сформувати в людини об'єктивну самооцінку. Основними вимогами до креативного середовища є проблемності, сприйняття навчального матеріалу та застосування набутих знань в активній креативно-професійній діяльності тощо. Отже, чим більше й повніше особистість використовує можливості середовища, тим більш активно та успішно відбувається її саморозвиток: вона стає продуктом і творцем

свого середовища, яке дає фізичну основу для життя й робить успішним інтелектуальний, моральний, суспільний, духовний та творчий розвиток.

Забезпечення креативного середовища в процесі вокальної підготовки вимагає звернення уваги на зміст і структуру навчального матеріалу. Доречним буде урізноманітнення спецкурсів з фахових дисциплін; системне використання творчих завдань на дослідження й залучення до самостійного пошуку проблем для дослідження; використання систем завдань, рівень складності яких поступово підвищується за рахунок підвищення рівня розвитку творчого мислення студентів; часте використання в процесі професійного навчання студентів завдань на кмітливість, прогнозування, на розвиток уяви, інтуїції; можливість застосування оригінальних, нестандартних підходів у процесі вирішення проблем професійного характеру.

Важливою педагогічною умовою є забезпечення пріоритету практичної та самостійної діяльності. Зорієнтованість студентів на самостійну вокально-виконавську діяльність як умову професійного зростання майбутнього учителя музичного мистецтва слід розглядати як здатність самостійно вирішувати навчальні завдання, здійснювати вокально-методичну та сценічну підготовку за умов відсутності прямого керівництва з боку викладача вокалу. Розглядаючи готовність студента до самостійної вокальної діяльності та набуття вокально-виконавських умінь, визначимо три її важливі елементи:

1. Цілісний емоційно-особистісний апарат (внутрішня потреба до самостійної роботи, особистісні інтереси, вольовий механізм, загальні розумові здібності).

2. Система знань, умінь, навичок, які засвоює студент (повнота та глибина сприймання наукових понять, взаємозв'язок між ними, вміння співвідносити наукові поняття та реальність, розуміння відповідності знань та їх систематизації).

3. Уміння та навички працювати з науково-методичною літературою, інформаційно-пошуковими засобами, вміння вибирати головне.

Практична діяльність яка є рушійною силою в процесі формування художньо-інтерпретаційних умінь і набуття вокально-виконавського досвіду студентами має виконуватися систематично, щоденно й підпорядковуватися певній меті й завданням.

Введення студентів до реальних умов професійного зростання на основі змісту й мети самостійної підготовки з чітко

визначеним об'ємом матеріалу основних завдань, плануванням роботи та оцінки досягнутого допоможе виявити: а) конкретні вимоги до самостійної роботи; б) складні моменти самостійної підготовки; в) стимулюючі підходи самостійної роботи студента.

Структура практичної діяльності, зокрема вокально-виконавська, містить сформованість інтересів, потреб, уявлення мети творчо-практичної діяльності, оволодіння засобами практичного розв'язання поставленого завдання, аналіз результату власної діяльності. Студент повинен усвідомлювати, що відсутність вокально-виконавської практики, художньо-інтерпретаційного досвіду в різних видах музично-виконавської діяльності призводить до знецінювання художньої мети, нівелювання результатів художньо-інтерпретаційної діяльності, й негативно позначається на рівні оволодіння вокально-виконавськими вміннями. Тому добір доцільних способів стимулювання потреби у різновидах вокально-виконавської діяльності, залучення студентів у різні види вокально-виконавської діяльності є запорукою успіху в процесі формування вокально-виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва.

Значимість виконавських умінь у фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва стала вирішальним чинником у виявленні педагогічних умов, які спрямовані на забезпечення їх ефективного формування у процесі вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Висновки та перспективи подальшого розвитку напрямку. В науковій літературі розглянуто різні аспекти вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, але досліджень з виявлення ефективних педагогічних умов формування їх виконавських умінь недостатньо. Нами обґрунтовані педагогічні умови формування виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва, які містять цілепокладальні орієнтири підвищення якості вокального навчання та удосконалення його змісту та результатів.

Формування виконавських умінь майбутніх учителів музичного мистецтва буде ефективним, якщо буде реалізовано наступний комплекс педагогічних умов: розвиток мотиваційної сфери; співробітництво з викладачами музичних дисциплін у напрямку інтеграції фахових знань; поетапність формування вокально-виконавських знань і умінь; створення креативного середовища; забезпечення

пріоритету самостійної та практичної діяльності.

Подальшого дослідження потребують методи оптимізації формування виконавських умінь в процесі вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, нові стратегії та інноваційні методи підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Карташова Ж. Ю. Формування музично-виконавських знань та вмінь майбутнього вчителя музики / Ж. Ю. Карташова // Педагогічна освіта: теорія і практика. – 2011. – Вип. 7. – С. 254–259.

2. Надолінская Т. В. Интегрированные театральные технологии в художественном и музыкальном образовании: учеб.-метод. пособие / Т. В. Надолінская. – Ростов-н/Д.: РО ИПК и ПРО, 2010. – 124 с.

3. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва: теорія і методика викладання мистецьких дисциплін / Г. М. Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 274 с.

4. Ткаченко Т. В. Основи формування професійно-педагогічної культури вчителя музики й співу: навчально-методичний посібник / Т. В. Ткаченко. – Харків, 2005. – 181 с.

REFERENCE

1. Kartashova, Zh. Yu. (2011). *Formuvannya muzychno-vykonavs'kykh znan' ta umin' maybutn'oho vchytelya muzyky*. [Formation of musical-performing knowledge and skills of the future teacher of music]. Kyiv.

2. Nadolinskaya, T. V. (2010). *Integrirovannyye teatral'nyye tekhnologii v khudozhestvennom i muzykal'nom obrazovanii: ucheb.-metod. Posobiye*. [Integrated theatrical technologies in the artistic and musical education: the study method. Allowance]. Rostov-on-Don.

3. Padalka, G. M. (2008). *Pedahohika mystetstva: teoriya i metodyka vykladannya mystets'kykh dystsyplin*. [Pedagogy of art: theory and methodology of teaching artistic disciplines]. Kyiv.

4. Tkachenko, T. (2005). *Osnovy formuvannya profesiyno-pedahohichnoyi kul'tury vchytelya muzyky i spivu: navchal'no-metodychnyy posibnyk*. [Basics of the formation of vocational and pedagogical culture Teacher of music and singing: tutorial]. Kharkiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ОСАДЧА Тетяна Всеволодівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри диригентсько-хорової підготовки Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Наукові інтереси: формування фахових якостей майбутнього вчителя музики.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

OSADCHA Tatyana Vsevolodivna – Ph.D., Associate Professor, Head of Choral Conducting and Preparing the South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinskiy.

Circle of scientific interests: professional formation qualities of future music teacher.

Стаття надійшла до редакції 21.03.2019 р.

УДК 371.134:003.21:74

ПІДДУБНА Оксана Михайлівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Житомирського державного університету імені Івана Франка
<https://orcid.org/0000-0002-5937-0677>
 e-mail: oksana-poddubnaja00@rambler.ru

ФАХОВА ДИСЦИПЛІНА «КОМПОЗИЦІЯ» В РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ВЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. На сучасному етапі активних змін в освітньому процесі перед вищою школою постає завдання підготовки такого вчителя образотворчого мистецтва, який повинен розуміти, відчувати сутність мистецтва, і головне – передати свої знання й уміння дітям, збудити в них потяг до прекрасного.

Тому основною педагогічною проблемою стає формування системи

мотивації – пізнавальних мотивів, професійних інтересів, самореалізації, розвитку різносторонніх творчих здібностей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Положення теорії мистецької освіти та художньо-педагогічної підготовки викладачів мистецьких дисциплін обґрунтовано в працях вітчизняних учених С. Коновець, О. Отич, О. Рудницької та інших. Формуванню базових знань та вмінь із образотворчого мистецтва майбутніх